

[Mette Madsen]

vor nationale identitet, som vi med rette kan være stolte af.

Men hvad det bygningsmæssige angår, så har der bortset fra Eigtveds første fine hus været kludret og klumret, hver eneste gang man har indskibet sig i forbedringer. Og det er et sådant resultat af selv de bedste hensigter, venstre denne gang ønsker at undgå.

Gerda Møller (KF):

Det kgl. Teater har en anseelse ude omkring i verden på grund af dets tradition og historie. Sådan siger den amerikanske operasanger Sherrill Milnes, som netop i disse dage synger på Den Gamle Scene, og som er en af verdens største nulevende barytonsangere. Det er dejligt at høre, og det vil mange i befolkningen give ham ret i.

Vi i den konservative gruppe er da heller ikke det mindste i tvivl om, at det ville være et tab for Danmark, om ikke vi var i stand til at bevare den kulturperle, som nationalscenen er, og fastholde og videreføre dens rige traditioner med de tre kunstarter, opera, skuespil og ballet, holdt samlet. Jeg tror, at mange helst havde set dem fortsat holdt sammen på Kgs. Nytorv i det kvarter, som teatret passer så godt ind i. Men når nu dette ikke kan lade sig gøre, er vi tilfredse med, at forslaget bygger på, at Den Gamle Scene fortsat skal ligge, hvor den ligger, og at det omliggende kvarter bevares.

Til gengæld er vi noget tvivlende over for, om det virkelig vil lykkes at holde de tre kunstarter samlet, når det nye skuespilhus, som ministeren har i tankerne at bygge, skal ligge et helt andet sted i byen. Men lad os nu se, hvornår det kommer op at stå. Det kommer nok til at vente nogen tid endnu med den økonomiske krise, landet befinder sig i og efter alle solemærker at dømme fortsat vil befinde sig i mange år endnu, desværre.

Men vi vil dog ikke forhindre ministeren i at få udarbejdet en plan for placering af et eventuelt nyt skuespilhus, og derfor siger vi også ja til den ekstra million efter § 2, men gør udtrykkeligt opmærksom på, at vi ikke dermed føler os bundet til også til sin tid at gå ind for projektet. Måske vil der trods alt vise sig mulighed for at bevare alle tre scener i det gamle kvarter. Det vil vi tage stilling til, altså selve det nye skuespilhus, når det konkrete forslag ligger på bordet.

Men vi er altså parate til at bevilge det nødvendige beløb til ny- og ombygning af Gamle Scene, så projekterings- og bygningsarbejderne kan komme i gang som planlagt efter forslaget. Det finder vi er langt vigtigere end at ofre penge på de forskellige ambitiøse projekter, som ministeren går svanger med, og vi går da også ud fra, at der ikke bliver råd til dem på budgetterne fremover, hvis det foreliggende lovforslag går igennem.

Når vi siger »det nødvendige beløb«, er det, fordi vi ikke føler os overbevist om, at det lige netop er 175 mill. kr., der skal bruges. Det kunne jo være, at man kunne klare sig med et mindre beløb og alligevel nå et tilfredsstillende resultat; det vil vi da i hvert fald have lov til at komme tilbage til under udvalgsarbejdet.

Der er gået endeløse diskussioner, undersøgelser, konkurrencer og overvejelser gennem den sidste halve snes år forud for dette lovforslag. Det finder vi meget beklageligt, for det har kostet både tid og penge, penge, der har været ofret, om ikke til ingen verdens nytte, så dog til dels forgæves, fordi resultatet endte med at blive, at man har måttet forlade tanken om et samlet teaterkompleks på Kgs. Nytorv, således som vel både idékonkurrencen og projektkonkurrencen byggede på. Og vi beklager det, så meget mere som nogle af de skønne spildte kræfter og penge kunne have været sparet, hvis man i sin tid havde fulgt vort råd om at udskrive konkurrencen på et bredere grundlag.

Forhåbentlig får ministeren nu tilslutning til sit forslag, så Gamle Scene ikke alene bevares, men også sikres de nødvendige bygningsmæssige forudsætninger for, at to af vore væsentligste udtryksmuligheder, operaen og balletten, kan overleve, og det er kun muligt, hvis de får tilfredsstillende arbejdsbetingelser. Vi ved, hvor vanskelige forhold teatrets personale har haft at arbejde under på grund af utidssvarende prøvescener og kulisseforhold, men vi ved også, at de gældende arbejdsmæssige aftaler og overenskomster har hindret den fleksibilitet, der er nødvendig for at få de bevilgede ressourcer udnyttet rationelt.

Derfor er vi helt enige med ministeren i hendes anmodning til finansministeriet om at opsig alle relevante overenskomster og regulativer m.v. vedrørende personalernes ansættelses- og arbejdsvilkår med henblik på gen-